

Lovro Fižuleto,
Frane Erčulj

Analiza poučevanja košarke v slovenskih gimnazijah

Izvleček

Namen raziskave je bil ugotoviti in analizirati poučevanje košarke v gimnazijah, natančneje pogoje dela, vsebino, način in obseg poučevanja košarke ter morebitne razlike med spoloma. Želeli smo tudi preveriti seznanjenost športnih pedagogov s košarkarskimi vsebinami v učnem načrtu in ugotoviti, kolikšen delež šol sodeluje v košarkarskih tekmovanjih. V raziskavo sta bila vključena 202 športna pedagoga z različnih gimnazij. Vprašalnik je ustrezno izpolnilo 90 športnih pedagogov, kar pomeni 45-odstotni delež celotne populacije. Rezultati kažejo, da vsi športni pedagogi vsaj dve leti od štirih poučujejo košarko. Namenijo ji v povprečju 15,3 ure (dijakinje) in 17 (dijaki) ur na leto. Razlike med spoloma so vidne tudi pri posameznih vsebinah, interesu za košarko in udeležbi na šolskih košarkarskih tekmovanjih. Ugotovili smo, da se razlike pojavljajo tudi pri poučevanju košarke pri osnovnem programu in pri programu izbirnih športov. Skoraj vsi športni pedagogi (98 %), ki so sodelovali v anketi, ocenjujejo košarko vsaj eno leto od štirih, ko poučujejo določen oddelek. Glavni vpliv na oceno imata igra in znanje tehnično-taktičnih elementov. Glede na rezultate raziskave lahko potrdimo, da košarka pomeni pomemben del športne vzgoje v gimnazijah, tako pri dijakih kot pri dijakinjah.

Ključne besede: košarka, gimnazija, poučevanje, učni načrt, šolska tekmovanja

Foto: Jure Banfi

Analysis of teaching basketball in slovenian grammar schools

Abstract

The aim of the master's thesis was to establish and analyse the teaching of basketball in grammar schools, more precisely the working conditions, the content, the method and the scope of basketball teaching as well as gender differences. We also aimed to verify whether sport teachers are acquainted with the basketball content in curricula and establish the proportion of schools that participate in basketball competitions. The study included 202 sports teachers from grammar schools. The questionnaire was correctly completed by 90 sports teachers. The results show that all sports teachers teach basketball at least 2 years out of 4. They dedicate 15.3 hours (female students) and 17 hours (male students) to it per year on average. The gender differences were identified in terms of individual content, interest in basketball and participation in school basketball competitions. We identified differences in the teaching of basketball between the core curriculum and elective sports subjects. Nearly all sports teachers (98%) grade basketball at least during 1 year out of 4. Playing and knowledge of technical and tactical elements have the greatest influence on the grades. Based on the study results, we can confirm that basketball is an important element of physical education in grammar schools, for both male and female students.

Key words: basketball, grammar school, teaching, curriculum, school competitions

■ Uvod

Košarka je zagotovo eden najbolj priljubljenih športov v Sloveniji. Z njo se organizirano (v okviru klubskega in tudi šolskega sistema) in tudi neorganizirano ukvarja veliko število mladih (Erčulj, Bergant, Gašparin in Sila, 2018).

Igra je eno najpomembnejših sredstev športa v osnovnošolskem ter tudi v srednješolskem sistemu. Z igro in žogo lahko v veliki meri motiviramo učence in dijake pri doseganju večine ciljev, zapisanih v učnih načrtih osnovnih in srednjih šol (gimnazij). Podobno kot druge igre z žogo tudi košarko uvrščamo med pomembne vsebine v učnem načrtu športne vzgoje, saj z njo vplivamo tako na gibalni kot psihosocialni razvoj otrok. Z igranjem košarke krepimo oziroma nadgrajujemo številne gibalne in funkcionalne sposobnosti. Posebej je treba poudariti oblikovanje pozitivnih vedenjskih vzorcev pri dijakinjah in dijakih ter nadgrajevanje medsebojnega sodelovanja, s tem pa tudi socializacije. Pomembni so tudi zdravstveni učinki ukvarjanja s košarko. Z igranjem košarke pozitivno vplivamo na delovanje srčno-žilnega in dihalnega sistema, zmanjšujemo problem prekomerne telesne teže, vplivamo na gostoto kosti in čvrstost sklepov, izboljšujemo koncentracijo ter miselno zmogljivost (Mehlin, 2017). Vloga in pomen košarke v učnem načrtu

sta zagotovo odvisna tudi od tradicije tega športa na državni in lokalni ravni. Ta je praviloma dolga, bogata in zelo uspešna, vse to pa pozitivno vpliva na vlogo košarke v šolah.

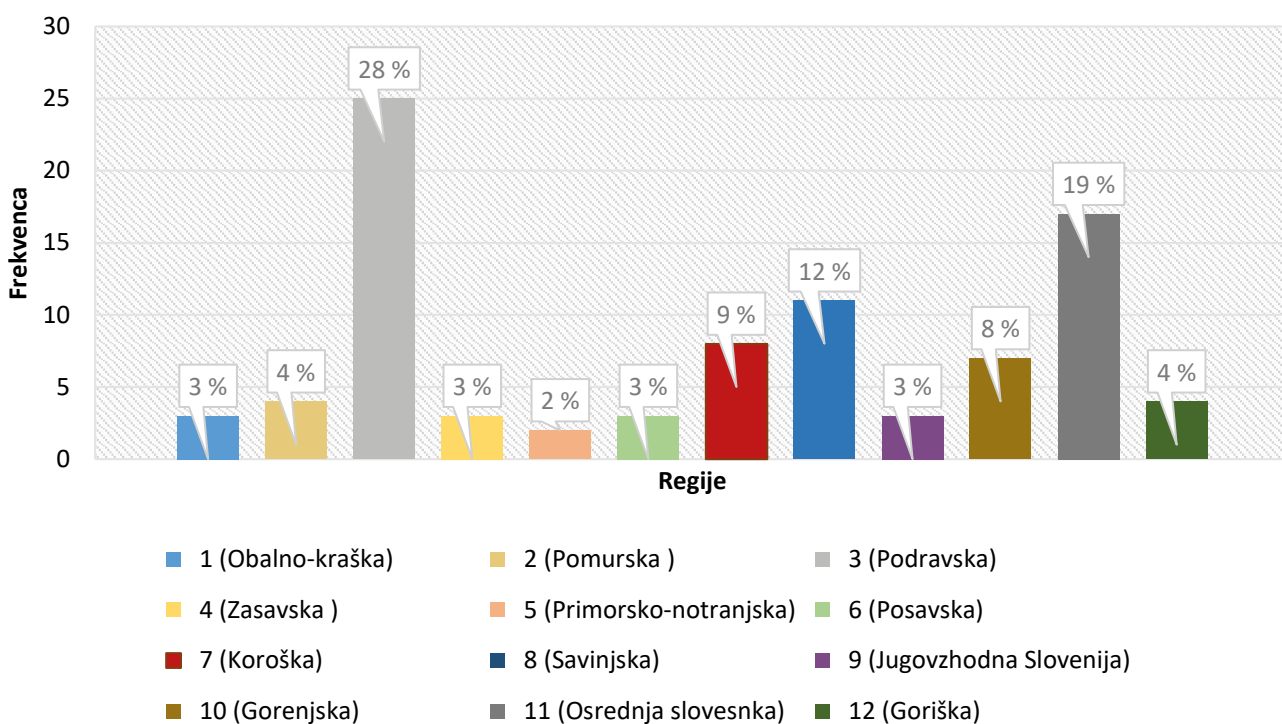
Košarka je kot igra sestavljena iz številnih elementov tehnike in taktike. Posebej je zanimiva z vidika njihovih sestav oziroma povezav (Dežman, 2005), ki se pojavljajo v različnih igralnih situacijah. V srednji šoli lahko različne elemente košarke nagradimo in med seboj povežemo (sestavimo), saj dijaki oziroma dijakinje že posedujejo določeno raven znanja košarke, ni naj bi jo pridobili v osnovni šoli. To ponuja športnim pedagogom široko polje raznovrstnosti in ustvarjalnosti pri delu.

Število ur, predznanje vadečih in razmere za delo so glavni dejavniki, ki vplivajo na oblikovanje vsebinske, organizacijske in metodične priprave. Učitelj mora poznati košarkarsko igro do te stopnje, da bo ustrezno izbral vaje in metodični postopek. Športni učitelji, ki so se sami aktivno ukvarjali z igranjem košarke, imajo zaradi svojih igralskih (ali trenerskih) izkušenj pri tem prednost, vsekakor pa so pri tem lahko uspešni tudi vsi drugi. Pomembno je, da so izbrane naloge prilagojene sposobnostim in značilnostim vadbene skupine (razredu). Prav tako moramo upoštevati načelo ekonomičnosti, kar pomeni, da naj organizacij-

ska metoda omogoča hitro reorganizacijo vadečih v novo razvrstitev, pri tem pa lahko ohranimo njihove številčne sestave. Pri poučevanju posameznih elementov košarkarske tehnike in taktike se moramo ravnati po temeljnih didaktičnih načelih poučevanja. Vse te zakonitosti poučevanja bi morali učitelji upoštevati, saj to omogoča optimalno napredovanje dijakinj oziroma dijakov pri usvajanju košarkarskih znanj. Učitelji, ki ne premorejo tega znanja in izkušenj, si lahko pomagajo z bogato strokovno literaturo (prirejeno po Beranič, 2005).

Poznavanje metodike je za učitelje najpomembnejše. Poenostavljeno lahko rečemo, da metodika implicira način podajanja snovi in išče poti k točno določenemu cilju (Mežan, 2019). Uspešen učitelj mora dobro poznati metodiko oziroma metodični postopek tudi, ko gre za poučevanje košarke. Metodični postopek določa ustrezen izbor in zaporedje nalog, ki jih uporabimo pri poučevanju košarke in usvajanju njenih tehnično-taktično elementov (Erčulj, Bergant, Gašparin in Sila, 2018). Dobro poznavanje metodičnih postopkov nam omogoča, da učinkovito in sistematično dosežemo začrtane cilje pri vadbi košarke.

Ne glede na pomembno vlogo košarke v učnih načrtih in šolskem sistemu nasploh, pa v literaturi ne zasledimo veliko podatkov o tem, v kakšnem obsegu se v praksi pristo-

Slika 1: Regije, v katerih anketiranci poučujejo športno vzgojo

pa k poučevanju košarke in njenih elementov ter v kakšni meri se aplicirajo različne metode dela. V eni od redkih raziskav o tej temi je Marčič (2010) ugotovil, da v učnih pripravah za 4., 5. in 6. razred osnovne šole predstavlja igra od 13,4 % do 40 % ure. Navaja, da je pri večini razredov poudarek na usvajanju in utrjevanju tehnično-taktičnih elementov, ki so sestavni del košarkarske igre.

Temeljni namen pričujoče raziskave je, da ugotovimo in analiziramo vsebino, način in obseg poučevanja košarke v slovenskih gimnazijah. Na podlagi rezultatov ankete želimo tudi ugotoviti morebitne razlike pri poučevanju dijakov in dijakinj. Zanima nas tudi ustreznost učnega okolja: število in kakovost športnih pripomočkov ter seveda ustreznost telovadnic, v katerih poteka poučevanje košarke. Poleg omenjenega nas zanimajo tudi način in vsebina ocenjevanja košarkarskega znanja ter poznavanje učnega načrta med športnimi pedagogi.

Metode

Preizkušanci

Število vseh učiteljev, ki smo jih povabili k sodelovanju, je 202. Vsi poučujejo športno vzgojo v gimnazijah, izključili smo samo športne oddelke. Vprašalnik je ustrezno izpolnilo 90 udeležencev, preostalih 112 udeležencev k izpolnjevanju ni pristopilo ali pa so neustrezno oziroma samo delno izpolnili vprašalnik. Skupno je torej anketni vprašalnik ustrezno izpolnilo 45 % celotne populacije učiteljev, ki poučujejo športno vzgojo v gimnazijah. Med udeleženci je bilo 47 žensk in 43 moških.

Največ anketirancev poučuje v podravski regiji (28 %), sledita ji osrednjeslovenska (19 %) in savinjska regija (12 %) (Slika 1). Najmanjši delež anketirancev je iz primorsko-notranske regije (2 %), le nekoliko večji pa iz obalno-kraške, zasavske in posavske regije ter jugovzhodne Slovenije (vse 3 %).

Pripomočki

Raziskavo smo izvedli z uporabo spletne ankete vprašalnika s sedemintridesetimi vprašanji. Za izdelavo ankete vprašalnika smo uporabili platformo Ika. Vprašanja v anketnem vprašalniku so bila večinoma zaprtega tipa. Vprašalnik je bil sestavljen izključno za to raziskavo.

Vprašalnik smo sestavili tako, da je bil večji del skupen, manjši del pa se je posebej na-

našal na poučevanje deklet oziroma fantov. V prvem delu vprašalnika so bila vprašanja o delovnem okolju in pogojih dela. Sledila so vprašanja o poučevanju košarke, natančneje o vsebinah in obsegu njenega poučevanja. V vprašalniku najdemo tudi osem tako imenovanih »if« vprašanj, pri katerih so sodelujoči dobili dodatno vprašanje, če so odgovorili pritrdilno. Nekaj vprašanj se naša tudi na didaktiko poučevanja košarke (učni načrt, ocenjevanje).

Postopek

Zbiranje podatkov je potekalo od 15. 5. 2020 do 19. 6. 2020. Internetno povezavo do ankete smo poslali v tajništva šol. To smo storili dvakrat, prvič 15. 5. 2020 in drugič 25. 5. 2020, ko smo učitelje ponovno pozvali k sodelovanju.

Podatke smo obdelali v statističnem programu IBM SPSS 25 (SPSS Inc., Armonk, New York, ZDA). Opisne spremenljivke so prikazane s frekvenčno porazdelitvijo, številske pa z merami srednjih vrednosti (povprečje, mediana) in razpršenosti (standardni odklon). Številske spremenljivke smo preverili normalnost porazdelitve (Shapiro-Wilkov test) in homogenost varianc (Levenov test). Razlike med fanti in dekleti v številu ur košarke v šolskem letu smo izračunali z Mann-Whitneyjevim testom pri stopnji tveganja 5 %. Za izdelavo grafikonov in tabel smo uporabili program Microsoft Excel 2016.

Rezultati in razlaga

Ugotovili smo, da imajo učitelji, ki so sodelovali v anketi, na voljo dobre pogoje za izvedbo košarkarskih vsebin (Tabela 1). V povprečju razpolagajo v telovadnici s šestimi koši in nekaj manj kot dvema na zunanjih igriščih. To jim vsekakor omogoča kakovostno in učinkovito poučevanje. Vprašanje pa je, ali lahko pri vadbi dejansko uporabljajo vse koše. V povprečju imajo na voljo 23,3 žoge, kar pomeni več kot eno

žogo na dijaka (dijakinjo), saj povprečno število dijakov v oddelkih znaša 21,1. Dejstvo, da ima vsak dijak ali dijakinja na voljo svojo žogo, precej olajša in izboljša pogoje za poučevanje košarke. So pa izjeme, saj eden od učiteljev na primer poroča, da ima na voljo samo dve košarkarski žogi. To vsekakor ne omogoča ustreznega poučevanja košarke.

Rezultati kažejo, da 98 % učiteljev v štirih letih srednješolskega izobraževanja poučuje košarko vsaj dve leti ali več. Vsa štiri leta se s košarko ukvarja 71 % dijakinj in 76 % dijakov. Predvsem pri dijakinjah smo pričakovali precej nižji odstotek, zato nas je takšen rezultat pozitivno presenetil.

Pričakovano učitelji namenijo več ur košarke dijaku kot dijakinjam. Povprečen letni obseg ur pri dijakinjah je 15,26 in pri dijakih 17,02 (Tabela 2). Presenetljivo majhna in statistično neznatna je razlika med spoloma (manj kot dve uri). Na splošno je obseg ur pri obeh spolih zelo velik. Ti rezultati potrjujejo priljubljenost in tradicijo košarke v Sloveniji. Težko je pojasniti maksimum v obsegu 35 ur, kar predstavlja skoraj tretjino vseh ur športne vzgoje v enem letu. Možno je, da je šlo pri tem tudi za napako pri vnosu anketiranja. Med spoloma je zaznati razlike v sestavi teh ur. Pri dijakinjah manj časa namenijo igri (2,18) in več časa poučevanju tehnično-taktičnih elementov (2,27). Pri dijakih pa več časa namenijo igri (2,72) in manj časa tehnično-taktičnim elementom (2,06). Razvidno je, da igra prevladuje predvsem pri dijakih. Možno je, da dijakinjam zaradi slabšega tehnično-taktičnega znanja igra pomeni (pre)velik izziv, zaradi česar se učitelji manj pogosto odločajo za igro.

Podobnosti med spoloma pri poučevanju tehnično-taktičnih elementov so velike. Učitelji največ časa namenijo osnovnim tehničnim elementom. Presenetljiv je podatek o razliki pri poučevanju preigravanja, ki je precej pogostejše pri dijakih. Razlog za takšno razliko lahko verjetno iščemo predvsem v pomanjkanju znanja vodenja

Tabela 1
Pogoji dela

	M	SD	Min.	Max.
Število košev v telovadnici	6,0	2,16	2	12
Število košev na zunanjih vadbinih površinah	1,6	1,73	1	6
Število košarkarskih žog	23,3	9,8	2	50
Število dijakov v razredu	21,1	3,60	10	30

Opomba: M – povprečje; SD – standardni odklon; Min. – spodnja meja; Max. – zgornja meja

Tabela 2

Ure v povprečju namenjene košarki pri dijakinjah v enem letu

	M	SD	Min.	Max.
	15,3	5,46	5	35
	17,0	5,99	6	35

Opomba: M – povprečje; SD – standardni odklon; Min. – spodnja meja; Max. – zgornja meja

Tabela 3

Primerjava med spoloma v številu ur, namenjenih košarki

	N	μ	Me	SD	Q1	Q3	Z	p
fantje	51	17	18	6	12	20	1,768	0,077
dekleta	49	15	15	5	12	18		

Legenda: μ – povprečje, Me – mediana, SD – standardni odklon, Q1,3 – prvi, tretji kvartil, Z – testna statistika, p – statistična značilnost

pri dekletih. Učenje preigravanja je namreč smiselno šele takrat, ko dijakinje usvojijo optimalno raven vodenja. Zanimivo je, da pri dijakinjah učitelji več časa namenijo poučevanju podaj. Predvidevamo, da je razlog v tem, da gre za tehnično in koordinacijsko manj zahtevne elemente košarkarske igre. Pri vseh kompleksnejših elementih (odkrivanje, vtekanje, križanje, blokade) so povprečne vrednosti pri dijakih višje, kar je razumljivo in pričakovano.

Razmerje med poučevanjem napada in obrambe je pričakovano. Učitelji več časa namenijo poučevanju napada pri dijakinjah kot pri dijakih. Pomembno je učiteljevo zavedanje, da je treba več časa nameniti napadu kot obrambi. Erčulj, Bergant, Gašparin in Sila (2018) poudarjajo, da v obdobju osnovne šole damo prednost napadalni tehniki in taktiki pred obrambno. Razlog je predvsem v večji kompleksnosti napadalnih gibanj, pa tudi v metodiki. Zaradi tega napadalne elemente poučujemo na začetku ter jim posvetimo več pozornosti in časa kot obrambnim. Tudi interes otrok za učenje napadalnih gibanj je precej večji v primerjavi z obrambnimi.

Ko gre za igro, tako pri dijakinjah (povprečna vrednost 3,7) kot pri dijakih (povprečna ocena 3,9) prevladuje igra 3 : 3 na en koš (Tabela 4). Rezultati so morda nekoliko nepričakovani, pojasnimo pa jih lahko predvsem z vse večjo popularnostjo igre 3 : 3, ki je postala samostojna in celo olimpijska disciplina košarke. Prav tako je razlog verjetno v tem, da igra 3 : 3 zahteva razmeroma majhno igralno površino in samo en koš. Igra 3 : 3 je zelo primerna tudi iz didaktičnih razlogov (posamezni igralci so več v stiku z žogo in lahko večkrat izvedejo posamezne tehnično-taktične elemente), je taktično

manj zahtevna in kompleksna ter omogoča, da je hkrati aktivnih več igralcev (če imamo na voljo dovolj košev).

Pri dijakih skoraj polovica učiteljev vsako leto ocenjuje košarko, kar je več, kot smo pričakovali. Zato morajo dijaki vsako leto usvajati oziroma nadgrajevati svoje znanje, le tako si namreč lahko pridobijo dobro oceno. Največji delež ocene pri dijakih po-

menijo tehnično-taktični elementi in igra (Tabela 6). Nekateri učitelji pri ocenjevanju upoštevajo tudi napredek in interes dijakov. Pri dijakinjah (Tabela 5) je delež učiteljev, ki vsako leto ocenjujejo košarko, nekoliko nižji (42 %), a še vedno razmeroma visok. Ugotovili smo, da se pojavljajo razlike med spoloma pri vsebinah, ki vplivajo na oceno. Ocena igre precej manj vpliva na končno oceno pri dijakinjah. Razlog vidimo v tem, da pri dijakinjah učitelji manj časa namenijo igri.

Ocene učiteljev o interesu dijakinj oziroma dijakov pri urah košarke so pričakovane. Večje zanimanje kažejo dijaki (povprečna ocena 4,1). Interes dijakinj je za celo oceno nižji od interesa dijakov. Pričakovali bi, da dijakinje kažejo večji interes glede na obseg ur košarke, ki jih z njimi izvedejo učitelji.

Šolska tekmovanja so sestavni del nadgradnje šolske športne vzgoje in interesnih dejavnosti, zato se jih je smiselno udeleževati. Navdušujoč je podatek, da se kar 90 % šol, na katerih poučujejo učitelji, ki so izpolnili anketni vprašalnik, udeležuje košarkarskih tekmovanj za dijake. Pri dijakinjah je ta odstotek precej nižji, in sicer znaša 53. Ra-

Tabela 4

Igre, ki jih najpogosteje izvajajo dijaki in dijakinje

	dijakinje	dijaki
1 : 1 na en koš	2,8	2,9
2 : 2 na en koš	2,4	2,3
3 : 3 na en koš	3,7	3,9
4 : 4 na en koš	2,3	2,2
5 : 5 na en koš	3,1	3,0
3 : 3 na dva koša	2,3	2,2
4 : 4 na dva koša	2,8	2,6
5 : 5 na dva koša	3,2	3,5

Opomba: Povprečne vrednosti (1 – zelo malo, 5 – zelo veliko)

Tabela 5

Deleži ocene, ki predstavljajo posamezne vsebine pri dijakinjah

	0–20 %	21–40 %	41–60 %	61–80 %	81–100 %	N
Tehnično-taktični elementi	5	7	11	16	9	48
	10 %	15 %	23 %	33 %	19 %	
Igra	11	15	13	8	0	47
	23 %	32 %	28 %	17 %	0 %	
Teoretična znanja	39	5	1	1	0	46
	85 %	11 %	2 %	2 %	0 %	
Drugo	9	1	0	1	0	9
	82 %	9 %	0 %	9 %	0 %	

Opomba: % – odstotek

Tabela 6

Deleži ocene, ki predstavljajo posamezne vsebine pri dijakih

	0–20 %	21–40 %	41–60 %	61–80 %	81–100 %	N
Tehnično-taktični elementi	3 6 %	7 15 %	14 29 %	20 42 %	4 8 %	48
Igra	6 13 %	10 22 %	16 35 %	12 26 %	2 4 %	47
Teoretična znanja	36 78 %	6 13 %	2 4 %	2 4 %	0 0 %	46
Drugo	9 82 %	1 9 %	0 0 %	0 0 %	0 0 %	9

Opomba: % – odstotek

zlogov za to je verjetno več, eden glavnih pa je zagotovo manjši interes za košarko pri dekletih na splošno.

Ugotovili smo, da so učitelji dobro seznanjeni z učnim načrtom (vsaj tako ocenjujejo sami). Praktični del učnega načrta zelo do-

bro ali v celoti pozna več kot 80 % učiteljev (Slika 2). Pričakovano je slabše poznavanje teoretičnih vsebin, veliko učiteljev namreč ne posveča veliko pozornosti tem vsebinam. Presenetljivo je, da 13 % učiteljev zelo slabo oziroma slabo pozna ta sklop učnega načrta (Slika 3).

Med anketiranimi učitelji jih 53,5 % poučuje košarko v osnovnem programu. Preostali poučujejo v obeh programih (osnovnem in izbirnem), skoraj nihče pa košarke ne izvaja samo v programu izbirnih športov. Rezultati raziskave kažejo tudi na razlike v vsebinah. V izbirnem programu učitelji več pozornosti namenjajo različnim igralnim situacijam, zahtevnejšim tehnično-taktičnim elementom in igri. Razlike med vsebinami so pričakovane, saj so cilji med programoma drugačni. Vsak učitelj sam izbere vsebine, ki jih bo poučeval oziroma jih šola ponudi v skladu z učnim načrtom. Pomembno je, da ima učitelj razmeroma visoko stopnjo avtonomnosti in znanja, saj to neposredno vpliva na kakovost pouka.

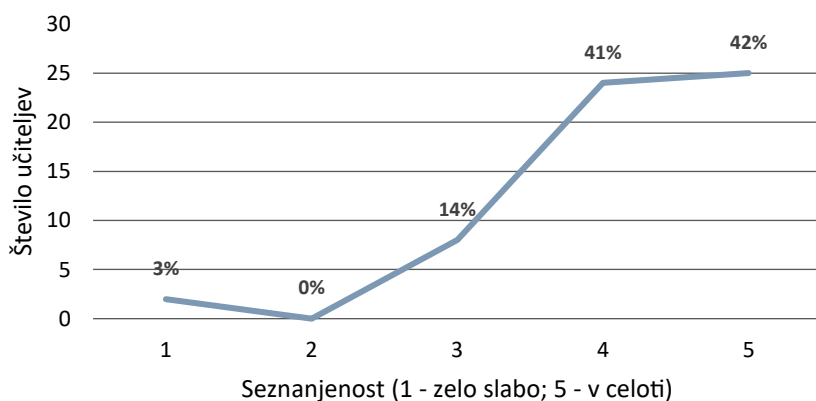
Zaključek

Na podlagi rezultatov, ki smo jih pridobili iz vprašalnika, lahko glavne ugotovitve strnemo v naslednje zaključke:

1. Poučevanje košarke na gimnazijah, kjer poučujejo učitelji, ki so odgovorili na anketni vprašalnik, poteka najmanj dvakrat v štirih letih pri 89,5 % dijakin in dijakov.
2. Ocenjevanje košarke poteka najmanj enkrat v štirih letih pri 98 % dijakin in dijakov.
3. Košarka se poučuje v večjem obsegu pri fantih kot pri dekletih.
4. Največji delež poučevanja košarke pri dijakih je namenjen igri, pri dijakinjah pa tehnično-taktičnim elementom.
5. Delež vadbe tehnično-taktičnih elementov košarke ni manjši od 1/3 celotnega obsega vadbe košarke.
6. Obseg poučevanja vsebin z napadalnimi elementi košarke je večji od obsega vsebin z elementi obrambe.
7. Šolskih košarkarskih tekmovanj se udeležuje več kot polovica vseh šol pri dekletih, pri fantih pa celo 90 odstotkov.
8. Večji delež poučevanja košarke je izveden v osnovnem kot v programu izbirnih vsebin.

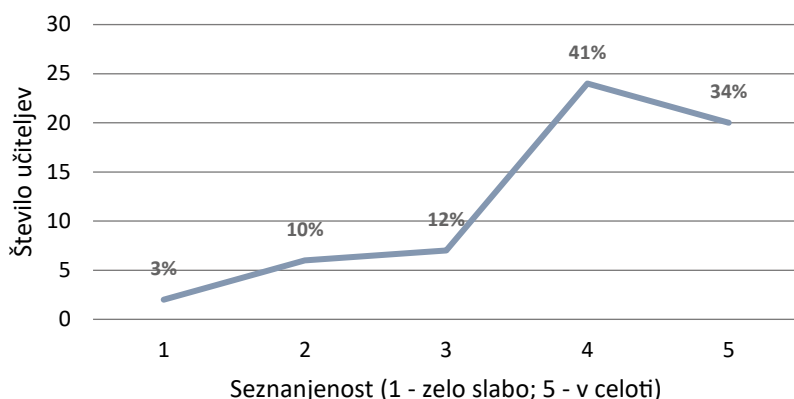
Glede na rezultate raziskave lahko potrdimo, da košarka predstavlja pomemben del športne vzgoje v gimnazijah. Rezultati kažejo, da je košarka priljubljena tako pri učiteljih kot pri dijakih in dijakinjah (pri fantih sicer bolj kot pri dekletih). Rečemo lahko, da ima šolska košarka kljub številnim mo-

Prektične vsebine

Slika 2: Seznanjenost učiteljev s praktičnimi vsebinami košarke v učnem načrtu

Teoretične vsebine

Slika 3: Seznanjenost učiteljev s teoretičnimi vsebinami košarke v učnem načrtu

tečim dejavnikom sodobnega časa svetlo prihodnost.

Pomanjkljivost raziskave vidimo predvsem v nepopolnih podatkih, ki do neke mere onemogočajo posploševanje rezultatov na celotno populacijo gimnazijskih učiteljev. Kar 55 % učiteljev se namreč ni odzvalo našemu vabilu in ni želelo (ustrezno) izpolniti vprašalnika. Kljub vsemu menimo, da pridobljeni rezultati omogočajo vsaj grobo oceno razmer na področju poučevanja košarke v gimnazijah.

■ Literatura

1. Beranič, L. (2007). *Poučevanje košarkarske tehnike in taktike v srednji šoli*. Prispevek na konferenci (str. 69–74).
2. Dežman, B. (2005). *Osnove teorije treniranja v izbranih moštvenih športnih igrah*. Ljubljana: Fakulteta za šport. Pridobljeno s <https://repozitorij.uni-lj.si/Dokument.php?id=118979&lang=slv>
3. Erčulj, F., Bergant, B., Gašparin, D. in Sila, A. (2018). *Košarka v obdobju osnovne šole*. Ljubljana: Fakulteta za šport.
4. Marčič, Z. (2010). *Poučevanje male košarke v drugem triletju devetletne osnovne šole* (Diplomska naloga). Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.
5. Mežan, M. (2018). *Metodika poučevanja meta pri najmlajših košarkarjih* (Magistrsko delo). Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Lovro Fižuleto, mag. prof. šp. vzg.
OŠ Nove Fužine, Preglov trg 8, Ljubljana
lovro.fizuleto@gmail.com